

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Noël Slangen

tegen

Knack en de heer Dirk Draulans, journalist

Met een brief van 19 juni 2007 dient Noël Slangen klacht in tegen Knack en tegen journalist Dirk Draulans naar aanleiding van een artikel dat in het magazine van 23 mei 2007 is verschenen onder de titel 'Steve in de slangenkuil'. De ombudsman van de Raad voor de Journalistiek heeft de inhoud van de klachtbrief meegedeeld aan Knack en aan de journalist. Namens verweerders heeft Rik Van Cauwelaert, directeur van Knack, geantwoord met een brief van 7 augustus 2007. Klager heeft hierop gerepliceerd met een brief van 22 augustus 2007. Klager heeft ook een aantal stukken bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 30 oktober 2007. Klager is in persoon verschenen, vergezeld door Bart Derison, partner bij Groep C. Namens Knack verschenen directeur Rik Van Cauwelaert en journalist Dirk Draulans.

DE FEITEN

Klager is afgevaardigd bestuurder van het communicatiebedrijf Groep C en ook actief als communicatiedeskundige van de VLD. In het nummer van 23 mei 2007 brengt Knack een lang artikel waarin journalist Dirk Draulans de contacten van klager en van zijn bedrijf schetst, een aantal zaken bespreekt waarin klager en zijn bedrijf verwickeld zijn of zijn geweest en de persoon en het bedrijf in een negatief daglicht stelt.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Noël Slangen betoogt dat Knack al sedert 2002 campagne tegen hem voert, en hem in het nummer van 23 mei 2007 opnieuw aanvalt. Noch journalist Dirk Draulans, noch een ander journalist van Knack, hebben klager voordien benaderd om hem een repliek te vragen op de geuite beschuldigingen. Het principe van journalistieke wederhoor, een basisprincipe van de journalistieke beroepsethiek, is daarom geschonden. Het is niet de eerste keer dat Knack op die manier te werk gaat, zegt klager. Klager voert aan dat een partner van Groep C journalist Draulans in 2002 benaderd heeft met het voorstel hem te helpen met vragen die hij zou hebben bij zijn eerste artikel. Maar Draulans wou toen niet ingaan op dat voorstel. Klager erkent dat hij heeft geweigerd om interviews aan Knack toe te staan, maar dat betekent niet dat hij niet bereid zou geweest zijn om wederwoord te bieden aan de aantijgingen in Knack. Hij verwijst naar Humo, dat hij ook een interview heeft geweigerd maar wel concrete gegevens heeft bezorgd in verband met bepaalde dossiers. Klager voert aan dat in het artikel van Knack meerdere fouten staan, maar wil zijn klacht beperken tot het niet-respecteren van de ethische plicht tot wederhoor.

Knack betoogt in de eerste plaats dat de journalist niet verplicht was om klager te contacteren voor een wederwoord. Directeur van Knack Rik Van Cauwelaert en journalist Dirk Draulans wijzen erop dat Knack al sinds 2002 aandacht besteedt aan de activiteiten van klager, en dat

hem ook gevraagd is om een interview te geven aan het weekblad. Maar klager heeft dat systematisch geweigerd. Klager is wel tussenbeide gekomen bij de verantwoordelijke uitgever, en is ook een gerechtelijke procedure begonnen tegen Knack. Bovendien heeft klager op 30 april 2007, dus voor de publicatie van het gewraakte artikel in Knack, een vrije tribune in De Morgen geschreven tegen de berichtgeving van Knack. Hij gaat in die bijdrage in op een aantal juridische aspecten van de berichten die over hem en zijn bedrijf worden verspreid en die ook het onderwerp zullen uitmaken van het gewraakte, nog te verschijnen artikel. Daarbij kondigt hij ook de oprichting van een website aan om klachten over Knack te bundelen. In die omstandigheden kon er van een ernstige toepassing van wederhoor geen sprake zijn, meent Knack. Van Cauwelaert en Draulans wijzen er nog op dat het artikel van 23 mei 2007 gebaseerd was op een reeks geloofwaardige bronnen en documenten, zodat het niet nodig was een reactie aan klager te vragen.

BESLISSING

Het wederhoor is een belangrijke regel van de journalistieke beroepsethiek. Wanneer een journalist ernstige beschuldigingen uit, is het in beginsel aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of uitzending de kans geeft hierop te reageren (*Zie: RvdJ 2003-07, Jolie t./ Fruyt, en RvdJ 2007-13, Michel t./ De Coninck*). Enkel indien hiervoor ernstige redenen zijn, bijvoorbeeld wanneer de journalist aannemelijk maakt dat hij zijn informatie uit diverse en van elkaar onafhankelijke getuigenissen heeft gehaald of wanneer het fysiek onmogelijk is om de betrokkene te contacteren, kan ervan worden afgeweken (*Zie: RvdJ 2007-07, Devos t./ Het Laatste Nieuws en Masschelin*).

De Raad voor de Journalistiek oordeelt dat de journalist aannemelijk weet te maken dat hij zich heeft gebaseerd op betrouwbare documenten en informatie. Maar zelfs dan was het toepassen van wederhoor aangewezen om klager de gelegenheid te geven om zijn versie van de feiten toe te lichten.

De Raad voor de Journalistiek stelt echter vast dat er in deze zaak ernstige redenen waren om geen wederhoor toe te passen. Klager heeft, in een opiniebijdrage die gepubliceerd werd in De Morgen van 30 april 2007 – nauwelijks drie weken voor het betwiste artikel in Knack – publiek aangekondigd dat hij voortaan op een speciaal daartoe opgerichte website zou reageren op de artikelen van Knack. Hij verantwoordt dit met de overweging dat ‘gedetailleerd’ ingaan op valse beschuldigingen meer plaats (zou) vergen dan de media bereid zijn daaraan te besteden. Dit lijkt duidelijk te impliceren dat klager niet meer bereid was om in Knack zelf te reageren.

Overigens bestaat er tussen beide partijen al jaren een bijzondere animositeit. Partijen zijn al sedert vijf jaar verwickeld in een ernstig conflict, dat van de kant van klager heeft geleid tot een juridische procedure met een zware schadeclaim tegen Knack.

Gelet op deze bijzondere omstandigheden kan de Raad er begrip voor opbrengen dat, in dit specifieke geval, de journalist de indruk kan hebben gehad dat klager sowieso niet tot een reactie of tot medewerking aan het artikel bereid zou geweest zijn en dat hij om die reden geen contact heeft gezocht met klager.

Daarom is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:
De klacht is ongegrond

Brussel, 10 januari 2008